

[Pinholt.]

noget saadant vil dette Lovforslag foraa-
sage i min Nabokommune —, saa skulde man
have hørt, hvor man vilde have sagt, hvilken
en forbryderisk Handling det vilde have
været at vælte saa stor en Skat over paa
saadan en Mand. Hvis det havde været efter
§ 50, vilde man have faaet at vide, at det var
forbryderisk — men nu er det kun nogle
Kroner. Og naar det er Grundskyldsprin-
cippet, der skal forfægtes, gør det ikke noget,
om der sker nogle Forskydninger.

Jeg tror dermed at have svaret i det
væsentlige paa, hvad den højtærede Minister
har sagt til mig.

Jeg skal saa blot gøre nogle ganske faa
Bemærkninger til det ærede Medlem Hr.
Fisker. Det ærede Medlem mente, det var
dog et stift Stykke, at jeg nu en 2—3 Aar
efter vilde benægte, at det Amtsskattelov-
forslag, som var fremsat her af det ærede
Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister,
vilde have væltet Skat fra Amtet over paa
Kommunen. Jeg tror nu, at det ærede
Medlem godt kan sætte sig ind i, hvad der
vilde være foregaaet, og at han i og for sig
godt ved, naar han nu vil tænke sig nøje
om — det vil jeg saa bede ham om, for det
har han vist ikke gjort —, at den Over-
væltning, som han talte om, den Udskriv-
ning, der skulde foregaa efter § 50, skulde
foregaa i Løbet af 4 Aar, altsaa med $\frac{1}{4}$
hvert Aar, og at man har en til Vished
grænsende Sikkerhed for, at den stigende
Automobilskat vilde klare hele dette Spørgs-
maal, saaledes at der ikke vilde blive nogen
Overvæltning.

Dermed tror jeg at have svaret i det
væsentlige paa, hvad der er sagt. Jeg skal
ikke komme ind paa at svare det ærede
Medlem Hr. Jens Jensen, der fortalte en
Roman om en eller anden, der havde dyrket
Jord op. Jeg ved ikke, hvorfor han var
kommet i den Forlegenhed, det ærede
Medlem Hr. Jens Jensen fortalte, for det
behøvede han vist ikke, men det omtalte
Tilfælde tillægger jeg i øvrigt ikke nogen
Betydning som Argument i den Sag, der
her er Tale om.

Fibiger: Den højtærede Indenrigsmini-
ster talte om, at jeg ikke rigtig forstod For-
skellen paa den moralske Ejendomsret og
den lovmæssige, og at jeg stod paa det Stand-
punkt med Hensyn til Ejendomsretten, at
jeg mente, enhver Mand skulde have Lov
til, selv om der blev foretaget samfunds-
mæssige Foranstaltninger, at indkassere den
Værdistigning, der fandt Sted, i ethvert Til-
fælde. Derved kom den højtærede Inden-

rigsminister ind paa at tale om Grundværdi-
stigningsskyld, som vi jo diskuterede her for
en Tid siden, og dør udtalte jeg netop, at
naar der var foretaget Foranstaltninger af
det offentlige, saa vilde vi fra konservativ
Side gaa med til, at en Ejer, naar det kunde
konstateres, at han havde faaet en Fordel
deraf, da skulde betale noget, men vel at
mærke, naar det var konstateret ved Salg.
Det Standpunkt har jeg endnu, saadan som
jeg udtalte det den Gang, og den højtærede
Indenrigsminister kan ikke komme og sige,
at jeg har den Opfattelse, at al Spekulation
og den Slags Ting maa gaa i de private Lom-
mer. Nej, jeg er af den Opfattelse, at hvor
der foretages Foranstaltninger fra det offent-
liges Side, som eksempelvis nævnt her, baade
Køge Landevej og Københavns Elektrificer-
ing, hvilket gør, at Ejendommene stiger i
Værdi, saa er det naturligt, naar denne Stig-
ning er konstateret, at der betales en Afgift
til Staten, vel at mærke, naar man saa til
Gængæld vil være med til at betale de Men-
nesker, hvis Ejendomme forringes, naar der
foretages Omlægninger fra Statens eller
Kommunens Side, en Erstatning. Jeg finder,
det er ganske naturligt, at naar man skal
indbetale i det ene Tilfælde, maa man ogsaa
kunne kræve at faa Erstatning efter samme
Regler i det andet Tilfælde. Men alt dette
har Regeringen ikke villet være med til, og
derfor tror jeg heller ikke, vi fra konservativ
Side kan gaa ind paa de Ideer, der ligger i
det her fremsatte Forslag om Grundstig-
ningsskyld.

Den højtærede Indenrigsminister sagde
ogsaa, at jeg kunde gerne have sparet mig
at sige, at Lovforslaget var saadan affattet,
at det var vanskeligt at forstaa, for at det
lettere skulde glide igennem, og at Ministeren
bevidst skulde have affattet det saaledes, for
at det skulde være vildledende. Jeg tror
ikke, jeg har sagt dette. Har jeg sagt det,
vil jeg gerne sige til den højtærede Inden-
rigsminister, at jeg tror ikke, at han bevidst
foretager noget saadant, men jeg mener, at
det, at Lovforslaget er fremkommet, saadan
som det er, gør det vanskeligt at sætte sig
ind i det og overskue Virkningerne deraf.
Det har jeg bemærket, og det vil jeg ogsaa
fastholde.

Den højtærede Indenrigsminister talte
om, at Amtsskatterne i det Lovforslag, som
var forelagt i Landstinget fra vor Side, kunde
der ikke blive noget af, Tæppet var gaaet
ned. Man forstod, at det var et Rædsels-
herredømme, der havde været forhen, indtil
den højtærede Indenrigsminister i 1929 fik
Plads i Stolen derhenne. Der er jo mange
Ting, vi ser ganske modsat paa, og det gør